

● **BULGARIA — ROMANIA (juniori).** Miercuri, 27 februarie, va avea loc la Sofia partida amicală internațională dintre primele selecționate de juniori ale României și Bulgariei, care se pregătesc pentru preliminariile Turneului U.E.F.A. din acest an.

● **MECANICA FINA — SLASK WROCLAW (R. P. POLONA).** În încheierea turneului întreprins în țara noastră, formația Slask Wrocław, din prima ligă a campionatului polonez, va juca astăzi, cu începere de la ora 15.30, cu divizionara B Mecanica fină, pe terenul acestuia din șos. Gării Cătelu (tramvai 23, autobuze 63, 42 barat și 122 rapid).

● **ASTAZI,** de la ora 15, pe Stadionul din str. dr. Stăncovici, Progresul-Vulcan întâlnește pe Abatorul, iar mine de la ora 11, joacă în compania Viscozel.

● **S-AU PUS ÎN VINZARE,** la casele obișnuite, biletele de intrare la meciul Rapid — Metalul, din cadrul optimilor de finală ale „Cupei României”, meci care se va disputa duminică pe Stadionul Republicii din Capitală.

PE COORDONATELE CALITĂȚII, ALE FAIR-PLAY-ULUI

(Urmare din pag. 1)

și îngrijorătoare apare și situația sancțiunilor dictate împotriva unor jucători. Astfel, conducătorii de meciuri au arătat de 300 de ori cartonașul galben și de 16 ori pe cel roșu numai în Divizia A. Jiul Petroșani (22), Olimpia Satu Mare și Sportul studențesc (21), C.S. Tirgoviște, Gloria Buzău și S.C. Bacău (20) au acumulat, în toamna trecută, cele mai multe cartonașe!

Urmează acea fază a campionatului care va DECIDE atit ierarhia din fruntea clasamentelor — cu echipele care vor fi încununate cu lauri —, cit și ordinea din subsolul lor — cu formațiile ce vor retrograda. Confruntările vor deveni, deci, mult mai acute, orice gol cîntărește enorm în balanța fiecărui succes, iar fiecare succes, sau insucces, va cîntări la fel de mult pentru soarta uneia sau alteia dintre formații. Iată de ce considerăm că trebuie luate toate măsurile de către cluburi, asociații și secții pentru instaurarea unui climat propice pe terenuri și în tribune, că sint necesare mari eforturi în vederea desfășurării unui proces educațional complex, cu jucătorii și cu suporterii acestora, tocmai în scopul eradicării abaterilor despre care am amintit. Cu „optimile” Cupei, de mine, marele cortegiu al fotbalului se pune din nou în mișcare. Să

sperăm că va porni la drum fără... cortegiul lui de acte de indisciplina. Iar dacă acestea vor continua să apară este ABSOLUT NECESAR CA TOȚI FACTORII IMPLICAȚI — federația, cluburile — SĂ ACȚIONEZE CU ÎNTRANSIGENȚĂ, SĂ LE SANȚIONEZE PROMPT ȘI CU ASPRIME, ÎN SPIRITUL REGLEMENTULUI. Numai în acest fel numărul lor se va diminua, iar întregerile se vor desfășura pe coordonatele CALITĂȚII, ALE FAIR-PLAY-ULUI.

Analizînd incidentele care au avut loc pe unele stadioane în turul campionatului și luînd în considerație că organele locale au acționat prompt, depistînd și trimițînd în fața instanței pe huliganii care au produs acte nesportive, conducerea Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport și F.R.F. au hotărît sancționarea echipelor Chimia Rm. Vilcea, Universitatea Cluj-Napoca, Olimpia Satu Mare, C.S. Tirgoviște, Steaua și F.C. Argeș cu avertisment scris și public. Totodată, se atrage atenția tuturor cluburilor și asociațiilor sportive să ia măsurile care se impun pentru a preveni orice fel de manifestări contrare eticii sportive, atit pe terenuri, cit și în afara lor, informînd jucătorii și spectatorii că, începînd cu etapa a XX-a, sancțiunile vor fi aplicate potrivit articolului 185 litera c.

DE LA F. R. FOTBAL

În turul campionatului Diviziei A, pe terenurile de fotbal ale mai multor echipe, la meciurile interne și internaționale, s-au petrecut o serie de incidente și acte de violență față de care Comisia de disciplină a F.R.F., în conformitate cu prevederile regulamentului de organizare al F. R. Fotbal, a aplicat sancțiuni, care din păcate nu au determinat o îmbunătățire a climatului sportiv. Din acest motiv, biroul F.R.F. a aprobat modificarea art. 185 litera C și art. 189 din regulamentul de organizare a activității fotbalistice după cum urmează: ● art. 185 litera C: „În cazuri de incidente provocate de spectatori în timpul jocului sau după terminarea lui: — aruncarea în teren cu obiecte asupra jucătorilor echipelor; — pătrunderea publicului pe terenul de joc; — lovirea arbitrilor, jucătorilor, conducătorilor la ieșirea de pe teren, la pauză, la sfîrșitul jocului sau în timpul părăsirii stadionului și a localității respective; secția de fotbal (clubul) organizatoare va fi sancționată cu ridicarea dreptului de organizare a jocurilor pe teren propriu de la trei etape pînă la un an, precum și cu plata pagubelor pricinuite echipei adverse sau instala-

țiilor terenului, atunci cînd acesta a fost închiriat. Cei care comit asemenea acte huliganice vor fi pasibili de trimitere în judecată, conform procedurii penale. În cazul aruncării unui singur obiect și dacă organizatorii jocului au identificat și predat pe făptuitori organelor publice de ordine și prezintă documente din care să rezulte că persoana în cauză a fost amendată sau condamnată de organele în drept, sancțiunea clubului (asociației) se poate reduce la minimum una etapă.

Pentru toate cazurile se vor aplica amenzi pînă la 25.000 lei clubului (asociației) vinovat(ă) de neluarea măsurilor necesare pentru prevenirea incidentelor de această natură. Art. 189: „Jucătorii care în timpul desfășurării campionatului sint sancționați de arbitri cu avertisment (cartonaș galben) la al doilea avertisment primit vor fi sancționați din oficiu cu una etapă suspendare și sancțiuni administrative, conform instrucțiunilor F. R. Fotbal; la al IV-lea avertisment (cartonaș galben) primit, jucătorul va fi sancționat cu două etape suspendare; la al VI-lea, trei etape suspendare; la al VIII-lea, cu patru etape suspendare”.

OMUL DE GOL, UN TALENT, DAR ȘI UN PRODUS AL PREGĂTIRII TEMEINICE, DE ZI CU ZI

Așadar, cel puțin dintr-un punct de vedere, și anume acela care a declanșat ancheta de față, „invitații” noștri au fost unanimi în a aprecia penuria oamenilor de gol, a înaintașilor de cîrtă valoare, de care să știe de frică portarii. O maldie, după cum remarcă Andrei Rădulescu, de mai largă răspîndire pe plan internațional, dar prea acută în fotbalul nostru ca să fie lăsată să se cronicizeze. Ne-au arătat cu prisosință această partidă disputată în ultimii ani la toate eşaloanele de vîrstă și de performanță ale fotbalului nostru, meciurile echipelor fanion, angajate, toamnă de toamnă, în competițiile cu cele mai puternice echipe europene, precum și — ca un corolar — jocurile formațiilor noastre reprezentative. Nu mai departe de săptămîna aceasta, echipa națională s-a înapoiat din turneul întreprins în America de Sud și Italia cu un bilanț cit se poate de semnificativ: pe parcursul a 10 meciuri, însumînd 900 de minute de joc, au fost înscrise doar 8 goluri, dintre care 4 de „mijlocași”: Dinu (2) și Bölöni (2). Și intrucît echipele în cauză nu vor ieși la lumină acuzînd la nesfîrșit barierele puse în calea înaintașilor lor, să lăsăm lamentările și să vedem ce este de făcut? Ce trebuie întreprins — așa cum dealtfel s-a procedat în alte socere, cu care ne întrecem — în scopul îmbunătățirii EFICACITĂȚII formațiilor noastre, a FORMALIZĂRII acțiunilor ofensive, în ultimă analiză?

Ne-o spun în cîteva idei precise, bine conturate, fruct al unei experiențe personale trăite, acolo, în teren, în socurile aspre din fața porților, toți cei intervievați la rubrica noastră, foștii oameni de gol de renume. Începînd cu Dobay, spaima portarilor în urmă cu patru decenii, și terminînd cu Dumitrache, un vîrf de atac aflat încă în activitate, toți cei care au răspuns la ancheta noastră propun echipelor să se RENUNTE LA JOCUL EXAGERAT DEFENSIV care se practică cu precădere în meciurile disputate în deplasare, folosînd în acest scop „extreme false”, „înaintași centrali falși”. Antrenorul V. Mateianu lansează un apel la „reorientarea din punct de vedere concepțional a fotbalului nostru spre ofensivă, subliniînd că și copiii și juniorii trebuie crescuți în același spirit”.

Cine trebuie să facă acest lucru esențial în jocul de fotbal? Antrenorii, firește, „obsedați, la ora actuală, într-un număr prea mare de ideea de a nu pierde, de teorie a sârmilor duble”, cum remarcă Titus Ozon, pînă nu de mult un recordman printre golgeteri. Cum însă bine remarcă o bună parte dintre interloatorii noștri, o simplă schimbare de mentalitate — în sensul trecerii de la anti-joc la fotbalul ofensiv — nu rezolvă singură problema. Pentru că — observă Constantin Cioșescu, Dridea, Ion Ionescu — important este în cel fel de relații de colaborare și așezi în echipă pe principalul om de gol. Ion Ionescu, de exemplu, un fervent militan al fotbalului total, merge mai departe și vede rezolvarea problemei golului nu numai de la înaintași, ci de la toți jucătorii de cîmp, care în dinamica jocului, a posibilităților — în situația de posesie a mingii — pot aduce la finalizare. Astfel stînd lucrurile, în condițiile în care golul implică la înscrierea lui

o întreagă echipă, pregătirea tuturor componentelor ei trebuie să se facă în consecință: în colectiv, pentru însușirea schemelor specifice, a acelor faze premeditate, conștient pregătite, dar mai ales individual, la exersarea driblingului (de ce nu în anumite situații?), a șutului, pînă la PERFECTIONARE. Cu fiecare jucător în parte și îndeosebi cu înaintașii. „Repetam de sute de ori lovitură la poartă cu antrenorul meu, Gyussy Baraky”, afirma Titus Ozon, arătînd, în felul acesta, că și un mare talent trebuie să muncească enorm la antrenamente.

Sigur, aria ideilor convergente la tema anchetei este mult mai mare.

ANCHETELE NOASTRE PE TEME ACTUALE

cuprinzînd nu numai pe jucătorii și pe antrenorii lor. Au fost unele voci care, în sprijinul unei cit mai rapide și ferice rezolvări a acestei spinoase probleme, înscrierea golului, au cerut ajutorul arbitrilor, precum și al publicului spectator. Primilor li s-a cerut o mai justă apreciere a duelurilor dintre atacanți și apărători (un ajutor, desigur, în spiritul jocului constructiv), celor aflați în tribuna li s-a solicitat un plus de înțelegere față de cel care își asumă răspunderea șutului.

Fotbaliștii tineri demobilizează mai ușor cînd sint apostrofați pentru imprecizia șutului. Să-i încurajăm deci în încercările lor, să nu-i fluierăm cînd se apleacă la 2 metri de poartă, oferindu-le la reușită aplauze, acest necesar tonifiant psihic. Oricît ar fi el o operă „individuală, GOLUL, în ultimă analiză, rămîne o contribuție colectivă. Atit în teren, cit și în... afara lui. Așa cum s-a vrut rezolvat și prin această anchetă.

Gheorghe NICOLAESCU

CONDUCĂTORUL DE CLUB — O VERIGĂ HOTĂRÎTOARE A PROCESULUI DE „PRODUCȚIE FOTBALISTICĂ”

Dezbaterile conducătorilor de club găzduite de rubrica noastră a (re)definit, prin opiniile subiecților înșiși, marea importanță și responsabilitate ale celor chemați să dirijeze viața unui club sau a unei secții de fotbal. Sigur, dezbaterile s-a încheiat numai formal, pentru că ea va continua, cu siguranță, în „procesul muncii”, în plin sezon. Pornind de la adevărul elementar că nici în această direcție nu vom înregistra — în fotbal — o unitate perfectă de vederi, nu trebuie să înțelegem că nu așteptăm o perfectă unitate de acțiune — competență — a tuturor factorilor de conducere din fotbalul nostru.

Definitivînd rolul lor în mai multe feluri, ba-

nii și goanei după rezultate imediate. Există în această idee o autocritică la obiect, dar, în primul rînd, o soluție pentru viitor. Echilibrul între activitatea actuală și munca de perspectivă — relevată de Petre Libardi și Ion Barbu — vizează întreaga paletă de responsabilități a conducătorului de club sau secției.

Competența, pe care președintele clubului Steaua, Gheorghe Drăgănescu, o pune în fruntea atribuțiilor unui conducător de club, nu poate fi înțeleasă decît în mod creator, activ, educativ, în funcție de specificul fiecărui club și de obligațiile lui față de mersul înainte al fotbalului românesc. Competența... pasivă, impersonală, cu alte cuvinte... incompetența nu poate fi decît o „pagubă pentru orice colectiv, submindu-l permanent”.

Funcția de conducere reclamă, în primul rînd o conștiință a muncii, pentru că, el conducătorul de club, este „directorul” acestei unități numită club sau secție de fotbal, și „ce s-ar face un director dacă n-ar cunoaște procesul de producție”, cum se întreba Gheorghe Urich? Ar fi scos din funcție de mersul vieții! Ceea ce în cazul „directorilor” din fotbal se înîmplă ori prea rar, ori prea des. Și aceasta pentru că ATRIBUȚIILE CONDUCĂTORILOR DE FOTBAL ÎNCĂ NU SINT PRECIZATE, pentru că această ipostază e privită parcă prea mult ca o treabă de moment și nu ca o veritabilă profesie, care presupune studiu, rodaj, sprijin și control eficient.

Formarea unor personalități marcante în direcția conducerii cluburilor și asociațiilor presupune — cum spunea Gheorghe Becheru, președintele lui F.C. Olt — pătrunderea și stăpînirea științei conducerii, „fără de care azi devine din ce în ce mai greu să te menții în fruntea unei colectivități cit de mică, fie și în fotbal”. E necesară, deci, o conducere științifică și în acest domeniu!

Mircea M. IONESCU

DEZBATERILE S-AU ÎNCHEIAT, A SOSIT ORA FAPTELOR!

Încheiem astăzi dezbaterile lansate de rubrica noastră referitoare la două teme de actualitate din fotbalul românesc: 1) absența înaintașilor marcatori și 2) rolul conducătorilor de fotbal.

După cum a demonstrat-o grăitor și ultima probă la „dosarul ineficienței” atacanților noștri, meciul de sîmbătă, de la Neapole (nemaivorbind că în turneul de iarnă al echipei naționale, „11”-le reprezentativ a marcat în 10 meciuri 8 goluri, iar atacanții doar 4), lipsa oamenilor de gol nu numai că este actuală, dar este acut actuală. Înaintașii noștri și-au cam pierdut prima trăsătură funcțională, prima capacitate care li se pretindea lor, aceea de înscrieri a golurilor. Marchează mijlocașii, marchează și fundașii, numai ei, înaintașii, tocmai ei înaintașii, marchează mai greu, mai rar, în orice caz nesatisfăcător în raport cu cerințele fotbalului modern. Or, azi este evident pentru oricine în lume că nu se poate concepe progresul fotbalului fără sporirea considerabilă a capacității ofensive, implicit a capacității de a înscrie goluri prin toți jucătorii și în primul rînd prin înaintași. Nu se poate concepe fotbal modern — așa cum nu se putea concepe nici fotbalul dinainte — fără goluri. Nu marchezi goluri, nu... joci fotbal. Cert este — și ni-meni nu poate pune la îndoială acest adevăr — că fără goluri, fără capacitatea de a înscrie mai multe goluri, NU POȚI FI COMPETITIV

ÎN FOTBALUL INTERNAȚIONAL, NU CONTEZI în întrecerile mondiale, europene. De aici, nevoia urgentă de a se trece la munca susținută de pregătire a oamenilor de gol, la o muncă continuă, în cadrul antrenamentelor cu toată echipa, dar și individualizat. Pregătirea oamenilor de gol trebuie să fie o DIRECȚIE ESENȚIALĂ a muncii din fotbalul nostru pentru că tocmai la acest capitol decisiv sintem slabi.

A doua temă de dezbateră a rubricii noastre, rostul, rolul conducătorilor (de club, de asociații) din fotbalul nostru, a fost, într-un fel, fructul unui refren pe care-l auzi peste tot: nu avem conducători de fotbal și, mai ales, nu avem conducători de fotbal buni. În această privință, sintem într-un totu de acord cu opinia vicepreședintelui F.R.F. Ion Balas, care spunea că „o federație poate să fie foarte puternică, poate să fie chiar genială — nu este cazul federației noastre —, dacă nu are conducători buni de club cu care să lucreze nu face mare lucru...”.

Din opiniile specialiștilor exprimate în această pagină, am reținut o soluție judicioasă, demnă de luat în seamă, o soluție cu mult temei: să se facă o selecție sau reselectie a conducătorilor din fotbal pe două criterii esențiale — COMPETENȚA ȘI CINSTEA. Subscriem intrutotul la acest punct de vedere.

Marius POPESCU